

ще се види по-нататък, е било цѣла революция. *Колони* се опиталъ, но тълпата го взела за чужденецъ или, както се изразявали тѣ — „*шваба*“ и го посрѣщатъ съ най-„неприлични“ думи. *Колони* останалъ огорченъ и слѣдъ това вече не идвалъ въ Сливенъ. Умрѣлъ е на 10-и януари 1893 г., погребанъ тържествено въ черковния дворъ, дѣто варненци му издигатъ и паметникъ.

До напушането на Ромъния, *Колони* се занимавалъ тамъ главно съ прѣкупуване на мушии, отдаването имъ подъ аренда, закупуването на октроата, акциза, правото за ловеніе риба и т. н. Билъ е при това близъкъ приятель на руския генераленъ консулъ въ Букурещъ. По думитѣ на лица, които добръ го познавали, *Колони* е билъ винаги прѣвъ между българскитѣ емигранти въ Влашко при вземане инициативи по народнитѣ ни работи, а най-вече между сливенци тамъ, за помагане на сливенската черковна и училищна общини.¹⁾

Братътъ на *Михаилъ Колони*, *Василъ Колони*, е живѣлъ главно въ Гюргево. Той се прѣселилъ отъ Сливенъ въ Ромъния прѣзъ 1850 г. За *Василъ Колони* се пише, че е билъ „единъ отъ по-знатитѣ наши съотечественици въ Ромъния“.²⁾ Споредъ сжщия източникъ, билъ „единъ отъ разумнитѣ български патриоти“, *Василъ* е билъ арестуванъ въ Гюргево, както се случи и съ брата му, по улесняване прѣминаването на Х. Димитровата чета въ 1868 г. за България.

Отъ послѣднитѣ прѣдставители на Сливенъ като борци между грѣцки редове срѣщу турцитѣ сж двамата по-възрастни брата на Х. *Димитъръ*, а именно: *Христаки* и Х. *Петъръ* Х. *Николови*,

Христаки, най-възрастниятъ отъ братята, прѣзъ врѣме пжтуването на бащиното му сѣмейство за Иерусалимъ, е билъ оставенъ въ Сливенъ да пази дома и се навърта около Х. *Николовата* кебеджийница. Дѣтството му не е било спокойно отъ това на Х. *Димитра*, та никакъ не трѣбва да ни очудва обстоятелството, че едва що напълнилъ 20 годишна възраст, той се отзовава на първитѣ революционни трѣби въ Критъ. Около 1852 г., когато Х. *Никола* отива на Узунджовския панаиръ заедно съ *Христаки* и едва 15 годишния си синъ Х. *Петъръ*, грѣцки агенти тамъ по готвеното Критско въстание записватъ имената: *Христаки* и Х. *Петъръ*

¹⁾ Инициаторъ, при това, на Добродѣтелната дружина въ Букурещъ, дарителъ на суми за амбулатории и знамена при сформирването опълченскитѣ български дружини въ Ромъния и т. н.

²⁾ В кь „Ст.-Планина“, 10.V, 1877, бр. 70. Роденъ е билъ въ 1829 г.